

ning spændes for privatøkonomiske interesser eller for den sags skyld for offentlige interesser.

Det er forskningsfriheden, som går tabt, og man kan ikke leve af gode viljer. Vi skal lovgive, så vi kan garantere, at der er forskningsfrihed, og det kan man ikke med det lovforslag, som bliver vedtaget om et øjeblik.

(Kort bemærkning).

Lene Jensen (S):

Jeg kan jo så konstatere, at hr. Morten Homann ganske enkelt ikke er i stand til at pege på de ting i lovforslaget, der skulle gøre, at forskningsfriheden knægtes, sådan som det så malerisk påstås. Nu er der ved at gå lidt koks i det der med korte bemærkninger og indlæg, og det er o.k., det er en tredjebehandling, så det går nok.

Jeg vil bare sige i forhold til det der med indflydelse, at det har været en mærkesag for det parti, jeg repræsenterer, at man ikke kobler hverken de studerende, de ansatte eller de nuværende ledere ud af beslutningsprocesserne. Og det gør man ikke. Der foretages fortsat interne valg til de kompetente organer. Det er fortsat sådan, at f.eks. studieordninger laves i samarbejde med de studerende. Det er mytedannelser, og det er bidrag til, at en god lov kan få en skidt start, og jeg synes, det er trist.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Hvis fru Lene Jensen hørte mit sidste indlæg, så kommenterede jeg netop spørgsmålet om forskningsfriheden ved at referere til hr. Jesper Langballe. Jeg skal gerne gentage den samme udredning og referere til § 17, stk. 2, som indeholder en klar indskrænkning af forskningsfriheden. Og jeg vil også gerne referere til, at i og med at man får et flertal af eksterne interessenter i bestyrelsen, så sætter man forskningsfriheden under pres. Så den diskussion kan vi godt tage med udgangspunkt i den faktiske lovtækt.

Jeg må også bare konstatere, at man ganske vist fremover godt kan foretage alle de interne valg, man vil. Problemet er, at det bare ikke er til de kompetente organer. De interne valg, man laver, får ikke nogen afgørende indflydelse. Man kan ikke vælge sin rektor, man kan ikke vælge sin institutleder. Det er der sådan set forbud mod i loven. Så på den måde bliver medarbejderdemokratiet voldsomt indskrænket.

Jeg tror ikke, at fru Lene Jensen kan opdrive ret mange medarbejdere eller studerende ved de danske universiteter, som kan abonnere på So-

cialdemokratiets lidt fortænkte fortolkning af, at det her skulle være en måde at styrke medarbejderindflydelsen på.

Nej, hvis vi skal være helt ærlige og kalde en spade for en spade, så er det, der sker, at man har et demokratisk system, som kunne forbedres og fungere langt bedre, og det erstatter man gennem den her lov med et system, som svarer til den måde, man ledede private virksomheder på i slutningen af forrige århundrede. Det er det, der er virkeligheden. Det er en klar afskaffelse af medarbejderdemokratiet. Det er klart, at det her er en fair snak. Men lad være med at sige, at man prøver på det modsatte. Lad os kalde en spade for en spade.

Formanden:

Fru Lene Jensen for en sidste kort bemærkning til hr. Morten Homann.

(Kort bemærkning).

Lene Jensen (S):

Så længe vi holder os til at kalde spaden for en spade, så er det jo godt nok. Må jeg sige omkring det der med medarbejderdemokratiet, at det da er underligt, der så ikke har været nogen ændringsforslag fra SF, der handlede om at nedlægge de der ligegyldige organer. Det er da underligt, hvis de er fuldstændig ligegyldige. Hvis de ikke giver nogen form for indflydelse, hvad skal vi så med dem?

Fakta er jo, at det er dér, det kommer til at sne. Det er dér, hvor man på det enkelte universitet i de vedtægter, som man beslutter sig for at have, kan tilrettelægge sin dagligdag med den kreds af interessenter, der er. Det er derfor, at man på institutniveauet skal opbygge organisationer, hvor hele universitetsbefolkningen deltager. Det er derfor, man skal gøre det på fakultetsniveau osv. Jeg synes altså, at det er en skam. Hvis bare vi kunne blive enige om, hvor vi reelt er uenige og så glemme alt det der mytenoget. Det er en lille smule synd.

Må jeg så sige til § 17, stk. 2, som jo handler om, at man skal forske inden for universitetets forskningsstrategiske rammer: Er det gået hr. Morten Homanns næse forbi, at vi rent faktisk bl.a. i betækningsbidraget understreger, at det gælder hele universitetet? Og det er vel ikke fuldstændig ligegyldigt, hvis man er ansat til at forske i engelsk, at det så kniber med at få lov til at bruge al sin tid på mikrobiologi, fordi det foregår på et andet universitet eller hvad? Er det det, der er problemet?